

Predrag Lasica

Lice U Senci

Sta je moja ljubav nego sluga
Koja daruje kad se iste
Dusa iz potoka, iza kamena i jaruga
Kao senke su mi prisle

Bez ociju, kože i srca
Pune pokvarestine i halavosti
Dignutih dojki i malo recite
Povrede me banalnosti

I pozuda k**** DRZI
Ja bezim a ruke grabe
Od kada samnom nisi
Grabim sta se nadje

TO JA SIGURNO NISAM
SUDBINA MOJA, TO SU PUTEVI BOLA
NI POLA COVEK KAKAV SAM BIO
NIKAKVA DUSA NIKAKVO SRCE

MOJE JE LICE POLA U SENCI
O KAKVO SAM BICE „JA NEMAM RECI“
SUZE KO MECI, LJUBAV I BOL
STA OTROV JE VECI

Sreca se u nesrece mesa
Previše leda ni ukusa nema
Previše jak sutra je mekan
Slobodan danas sutra si vezan

Zivot je reka prepuna mesa

Prstohvat soli, i niko ne voli
Prstohvat meda, sutra je beda
Ja pun zivota a glava je seda